

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi K.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko sędziemu Sądu Apelacyjnego w [...] K.J. o sygn. RDSP [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 6 czerwca 2023 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 24 listopada 2022 r. Sędzia Sądu Apelacyjnego w [...], K.J. reprezentowany przez radcę prawnego K. D. złożył, do Sądu Najwyższego - Izby Odpowiedzialności Zawodowej za pośrednictwem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, skargę na przewlekłość postępowania wnosząc o stwierdzenie przewlekłości postępowania dyscyplinarnego w sprawie prowadzonej przez Sędziego Przemysława W. Radzika - Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych przeciwko sędziemu Sądu Apelacyjnego w [...] K.J. o sygn. RDSP [...].

W uzasadnieniu skargi skarżący wyjaśnił, że postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z 7 sierpnia 2020 roku, sygn. RDSP [...] wszczęto postępowanie dyscyplinarne przeciwko Skarżącemu i przedstawiono mu zarzut dyscyplinarny. Równocześnie Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 7 sierpnia 2020 r. skierował pismo do Prokuratury Krajowej w celu rozważenia wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn określony w art. 231 § 1 KK. Pismem z dnia

4 września 2020 r. skarżący zwrócił się z wnioskiem o odebranie wyjaśnień w drodze przesłuchania w trybie art. 114 § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku - Prawo o ustroju sądów powszechnych. Pismem z dnia 16 października 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego poinformował Skarżącego, że wniosek o odebranie wyjaśnień w trybie art. 114 § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku - Prawo o ustroju sądów powszechnych zostanie zrealizowany do końca 2020 roku. Od tamtego czasu nie są dokonywane jakiegokolwiek czynności procesowe w sprawie. Prawomocnym postanowieniem z dnia 12 lipca 2021 roku w sprawie PK XIV Ds. [...] Prokuratura Krajowa odmówiła wszczęcia śledztwa o czyn określony w art. 231 § 1 KK.

Skarżący przedstawił argumentację na poparcie twierdzenia o dopuszczalności skargi na przewlekłość postępowania dyscyplinarnego oraz na poparcie twierdzenia o zasadności skargi na przewlekłość.

Złożona za pośrednictwem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych nie została przekazana do Sądu Najwyższego - Izby Odpowiedzialności Zawodowej, a Skarżący został poinformowany, że skarga została pozostawiona w aktach sprawy bez nadania jej dalszego biegu.

Skarżący pismem z 9 stycznia 2023 r. skierowanym bezpośrednio do Sądu Najwyższego - Izby Odpowiedzialności Zawodowej wniósł o zwrócenie się do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych o przesłanie do Sądu Najwyższego - Izby Odpowiedzialności Zawodowej skargi na przewlekłość postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przeciwko sędziemu Sądu Apelacyjnego w [...] K.J. o sygn. RDSP [...] oraz o rozpoznanie skargi. Do wniosku załączona została skarga podpisana przez radcę prawnego K. D.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną, należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora

i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania” lub „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy doszło do przewlekłości postępowania, przez co naruszono jej prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Artykuł 3 u.s.p.p zawiera taksatywnie wymienione rodzaje postępowań, w których stronom lub innym uczestnikom postępowania przysługuje prawo do złożenia skargi na przewlekłość postępowania. W katalogu postępowań wymienionych w tym przepisie ustawodawca nie wymienia jednak postępowania dyscyplinarnego, co oznacza, że w tym postępowaniu taka skarga nie przysługuje. Brzmienie wymienionego przepisu jest jednoznaczne i nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych, co obrazuje jednolite stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone co do skarg na przewlekłość w postępowaniach dyscyplinarnych sędziów i osób wykonujących inne zawody prawnicze (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 maja 2005 r. KSP 1/05; z 16 czerwca 2005 r. KSP 3/05; z 30 marca 2009 r., KSP 2/09; z 16 maja 2019 r., I NSP 4/19; z 28 sierpnia 2019 r., I NSP 98/19).

Wbrew twierdzeniom Skarżącego nie ma wpływu na tą ustaloną linię orzecniczą wyrok TSUE z 15 lipca 2021 r., C-791/19. W wyroku tym, TSUE odniósł się bowiem w sposób jednoznaczny do kwestii rozpoznawania w rozsądnym terminie spraw dyscyplinarnych sędziów sądów powszechnych wyłącznie w odniesieniu do treści art. 112 § 5 zdanie drugie p.u.s.p., zgodnie z którym w sytuacjach, o których mowa w zdaniu pierwszym tego przepisu, w których funkcja Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości wygasa, czyli w przypadkach uprawomocnienia się orzeczenia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub umorzeniu postępowania dyscyplinarnego albo uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne, takie orzeczenia nie stoją na przeszkodzie ponownemu powołaniu takiego rzecznika dyscyplinarnego przez Ministra Sprawiedliwości w tej samej sprawie (zob. wyrok TSUE z 15 lipca 2021 r., C-791/19 motywy 196-202). Rzecz jednak w tym, że to kwestionowane w wyroku TSUE zdanie zostało wykreślone z art. 112 § 5 p.u.s.p.

ustawą z 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1259).

W związku niedopuszczalnością skargi na przewlekłość postępowania dyscyplinarnego, jak również mając na względzie, że Skarżący wraz z wnioskiem o zwrócenie się do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych o przesłanie do Sądu Najwyższego - Izby Odpowiedzialności Zawodowej skargi na przewlekłość wniósł o rozpoznanie tej skargi, a jednocześnie wraz z ww. wnioskiem wniósł do Sądu Najwyższego prawidłowo podpisaną skargę, zbędnym było występowanie do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych o przesłanie skargi do Sądu Najwyższego - Izby Odpowiedzialności Zawodowej.

Z uwagi na powyższe, skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, stosownie do art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, należało pozostawić bez rozpoznania.